

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- כניסה של קטע קודם story- מעשה key- מפתח	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
מזן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הא מני? רבי היא											יד.
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר	דתניא: [רבי]										יד.
טעמא דאמר חצי חצי, אבל אמר כזית משתיהן - מצטרף.											יד.
ורבי אליבא דמאן?											יד.
אי אליבא דרבנן											יד.
אפי' באחת מהן נמי											יד.
אי אליבא דר' יוסי											יד.
הדרא קושין לדוכתיה											יד.
לעולם אליבא דרבנן, ולא תימא: עד שיפגל בשתיהן, אלא אימא: עד שיפגל בשניהן, ואפילו באחת מהן, ולאפוקי מדר' מאיר											יד.
מפגלין בחצי מתיר	דאמר: [רבי מאיר]										יד.
קמ"ל דלא.											יד.
אי הכי, מאי לעולם? אי אמרת בשלמא בשתיהן ובשניהן ורבי יוסי היא, ולאפוקי מדר"מ ומדרבנן קאתי, היינו דקאמר לעולם, אלא אי אמרת רבנן ולאפוקי מדר"מ, מאי לעולם?											יד.
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל, כיצד? היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ להזות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים, היה עומד בפנים ואמר הריני מזה ע"מ להקטיר אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ, היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ לשפוך שיריים	ועוד, הא אמר רב אשי: ת"ש, רבי אומר משום רבי יוסי:										יד.
לאיפגולי מאי?											יד.
אילימא לאיפגולי דם											יד.
דם מי מיפגל?											יד.
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת נסכים, ומנחת כהן משיח, והדם	והתנן										יד.
אלא פשיטא לאפגולי בשר											יד.
השתא ומה התם דלא חשיב ביה בבשר גופיה, א"ר יוסי: מיפגל, הכא דחשיב ביה בזבח גופיה, לא כ"ש דפיגל בירך ימין פיגל בירך שמאל											יד.
הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר, מודה רבי יוסי בזו שפיגל וחייבין עליו כרת להקטיר קומצה	ועוד, האמר רבינא: תא שמע:										יד.
לאיפגולי מאי?											יד.
אילימא לאיפגולי קומץ											יד.
קומץ מי מיפגל?											יד.
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ כל	והתנן:										יד.
אלא פשיטא לאיפגולי שיריים											יד.
השתא ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה מיפגלי, הכא דחשיב בהו בזביחה גופיה לא כ"ש											יד.
ה"ט דרבי יוסי, הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין, גוף אחד דמעכבי אהדדי, שני גופין דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא, ערבינהו - מערבין, דהכתוב עשאן גוף אחד, פלגינהו - מיפגלי, דהכתוב עשאן שני גופין.	אלא א"ר יוחנן:										יד.
פיגל בלחמי תודה, במנחת מאפה, מהו?	בעי רבי יוחנן:										יד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכן אתה אומר בלחמי תודה, וכן אתה אומר במנחת מאפה.	תנא ליה רב תחליפא ממערבא:				■	!					יד:
בשעת שחיטה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה חישב לאכול חצי זית - פיגול, מפני ששחיטה וזריקה מצטרפין.	ת"ר:									■	יד:
שחיטה וזריקה דתרווייהו מתירין - אין, קבלה והולכה - לא	איכא דאמרי:									■	יד:
הנך דמרחקן, וכ"ש הני דמקרבן.	ואיכא דאמרי:									■	יד:
איני?										⚡	יד:
ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול: שחיטה וזריקה, קבלה והולכה	והא תני לוי:									⚡	יד:
ל"ק: הא רבי, הא רבנן	רבא:									!	יד:
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר.	דתניא: [רבי]									■	יד:
אימר דשמעת ליה לרבי - חצי מתיר וחצי אכילה, כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה?	א"ל אביי:									⚡	יד:
ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה, לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה, דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזרי ר' יוסי גזר	רבא בר רב חנן לאביי:									⚡	יד:
להקטיר לבונה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	דתנן: [רבי יוסי]	◆	■	⚡							יד:
פיגול וחייבין עליו כרת	חכמים:	◆	■	⚡							יד:
ורבנן נמי גזרי										⚡	יד:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]	◆	■	⚡							יד:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:	◆	■	⚡							יד:
הכי השתא, בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה, רבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא, ולבונה אטו לבונה הבאה בבזיכין, כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו, בוך אטו בוך חבירו, אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דליקום וליגזר.	א"ל: [אביי]									!	יד:
הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא										■	יד:
במנחת חוטא ומנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליו כרת, שהקומץ הוא המתיר	דקתני סיפא: מודים חכמים לר"מ:	■	■								יד:
הא למה לי למיתנא כלל? פשיטא, מי איכא מתיר אחרינא?										⚡	יד:
אלא לאו הא קמ"ל, דטעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה.										!	יד:
נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים - רבי יהודה אומר: שניהם יצאו לבית השריפה, שאין קרבן ציבור חלוק	[רבי יהודה]									◆	יד:
הטמא בטומאתו, והטהור יאכל.	חכמים:									◆	יד:
מחלוקת לפני זריקה, אבל לאחר זריקה - דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל.	רבי אלעזר:									◆	יד:
ולפני זריקה במאי פליגי?										^	יד:
בציץ מרצה על אכילות קא מפלגי	רב פפא:									!	יד: